

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 109.521 van 24 juli 2002
in de zaak A. 124.225/VII- 27.316.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat M. NKUBANY,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 Voorzorgstraat 60

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 22 juli 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 19 juni 2002 waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij gezamenlijk ter kennis gebracht op 17 juli;

Gelet op de beschikking van 23 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 23 juli 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GAKWAYA die, loco advocaat M. NKUBANYI, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 30 november 2001, met een “toeristenvisum”, geldig tot 28 februari 2002; zij verklaart dat zij in het Sint-Pietersziekenhuis te Brussel een in vitro fertilisatie-behandeling volgde.

1.2. Op 7 maart 2002 diende zij bij toepassing van art. 9, derde lid van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een aanvraag om machtiging tot verblijf in, onder voorlegging van een medisch attest, waarin werd gesteld dat zij ter beschikking van de geneesheren moest blijven tot aan het einde van de behandeling;

1.3. Op 19 juni 2002 nam de minister van binnenlandse zaken de eerste bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“De buitengewone omstandigheden, bedoeld bij art 9 § 3 zijn deze die verzoeker verhinderen de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging. Echter, de motieven die betrokkene inroept, te weten: verlenging 1 jaar omwille van invitro-fertilisatie, vormen geen buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen. De medische behandeling verhindert betrokkene niet om een aanvraag in het thuisland in te dienen.”

1.4. Deze beslissing werd op 17 juli 2002 aan de verzoekende partij betekend met een bevel om het grondgebied van het rijk te verlaten; als reden van dit bevel wordt opgegeven:

“art. 7 al. 1, 2de.3: verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn.
Regelmatig verblijf verstreken sedert 28.02.2002”

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de

nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij als enig middel de schending inroept van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en tevens voorhoudt dat de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout heeft begaan, door geen rekening te houden met het voorgelegde medisch attest. waaruit bleek dat zij ter beschikking van de geneesheren moest blijven tot bij het einde van de behandeling;

Overwegende dat de bestreden beslissing inderdaad niet de redenen opgeeft waarom -zoals wordt gesteld- de medische behandeling de verzoekende partij niet zou verhinderen de aanvraag “in het thuisland” in te dienen, zeker nu een medisch getuigschrift was voorgelegd waaruit bleek dat de verzoekende partij ter beschikking van de geneesheren moest blijven tot bij het einde van de behandeling; dat de bestreden beslissing bijgevolg niet behoorlijk is gemotiveerd en aldus de door de verzoekende partij in het middel aangehaalde rechtsregels schendt; dat het middel ernstig is;

2.3. Overwegende, wat het nadeel betreft, dat de verzoekende partij stelt dat zij de kans verliest om te trachten een kind ter wereld te brengen na in vitro fertilisatie en dat zij niet over de middelen beschikt om een tweede dergelijke behandeling te ondergaan; dat deze uitleg overtuigt; dat in de gegeven omstandigheden kan worden aangenomen dat het gedwongen onderbreken van een blijkbaar delicate medische behandeling, waaromtrent de geneesheer attesteert dat de patiënt voortdurend te zijner beschikking moet blijven, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt;

2.4. Overwegende dat de verzoekende partij in beginsel op 22 juli 2002 het grondgebied van het Rijk moest hebben verlaten, terwijl zij tot het einde van de behandeling ter beschikking van de geneesheren dient te blijven;

3. Overwegende dat voldaan is aan alle voorwaarden, gesteld door artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, opdat de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid zou kunnen worden bevolen.

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 19 juni 2002 van de minister van binnenlandse zaken houdende verwerping wegens onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 juli 2002.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Artikel 3.

Bevolen wordt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest, dat per fax zal worden betekend.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juli tweeduizend en twee, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

E. BREWAEYS.